

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **Ing. M. O.**, zastoupeného Mgr. Dagmar Beníkovou, advokátkou se sídlem AK Legionářská 3, Olomouc, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 30.8.2012 č.j. MSK 105516/2012,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á právo** na náhradu nákladů.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst.1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu), kterého se měl dopustit tím, že dne 1.2.2012 v 7.46 hod. v katastru obce Starý Jičín na silnici I/48 ve směru jízdy na Frýdek-Místek s vozidlem tov. značky Škoda Octavia, rz X překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec (90 km/h o 50 km/h a více), neboť mu byla radarem RAMER 10C naměřena rychlost jízdy 151 km/h, po odečtení možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3 \%$, byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřená rychlost jízdy 146 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 56 km/h, čímž měl porušit ust. § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Za toto jednání mu byla dle ust. § 125c odst. 4 písm. d/ zákona o silničním provozu uložena sankce pokuty ve výši 5.000,- Kč a dle ust. § 125c odst. 5 cit. zákona uložena sankce zákazu činnosti na dobu 6 měsíců. Dále mu byla podle ust. § 79 odst. 1 zákona 200/1990 Sb., zákona o přestupcích uložena povinnost nahradit náklady řízení stanovené § 1 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb., v paušální částce 1.000,- Kč, přičemž lhůta splatnosti pokuty a nákladů řízení byla stanovena do 30-ti dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Městský úřad Nový Jičín, odbor dopravy a silničního hospodářství rozhodl dne 5.6.2012 pod č.j. OD-9070/2012/Koc.-174 tak, že žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku, jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, za což mu byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozhodnutí. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že prokazatelně obviněnému byla Policií ČR silničním rychloměrem naměřena rychlost jízdy 151 km/h, po odečtení možné odchylky měření 3 % vyhodnocena jako rychlost jízdy 146 km/h, tedy nejvyšší dovolenou rychlost překročil o 56 km/h, což dokazují fotografie ze záznamového zařízení. Dále pak odůvodnil stanovenou sankci.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, Městského úřadu Nový Jičín ze dne 5.6.2012 č.j. OD-9070/2012-Koc.-174 ve věci přestupku podle ust. § 125c odst.1 písm. f) bod 2, zákona o silničním provozu, potvrdil. V odůvodnění se vypořádal s námitkami uvedenými v odvolání, zdůraznil, že jednoznačně byla prokázána rychlost vozidla a k procesní stránce uvedl, že k jednání na 21.5.2012 se obviněný omluvil z důvodu pracovního zaneprázdnění, což správní orgán akceptoval a k nařízenému jednání na 5.6.2012 se obviněný nedostavil a do začátku ústního

jednání se ani neomluvil. Bylo tak rozhodnuto bez přítomnosti obviněného v souladu s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích a týž den bylo vydáno ve věci rozhodnutí. Teprve následující den byla správnímu orgánu zaslána omluva z ústního jednání z 5.6.2012, která byla zaslána elektronicky, bez zaručeného podpisu, z adresy x H. O. Tato omluva nebyla doplněna písemně, ve smyslu ust. § 37 odst. 4 správního řádu, a proto krajský úřad na něj pohlíží, jakoby učiněno nebylo. Písemné podání z 8.6.2012 doručené správnímu orgánu 11.6.2012 nelze považovat za doplnění předchozího podání, neboť se jedná o podání zcela jiného obsahu a jinou osobu. Přílohou je lékařská zpráva prokazující, že pacient měl předešlého dne, tedy den před ústním jednáním, bolest v oblasti bederní páteře, v 7.00 hodin byl přijat ve FN Olomouc, absolvoval vyšetření a infúzní analgetickomyorelaxační terapii a v 11.30 hod. byl odeslán domů. Krajský úřad nezpochybňuje důvodnost uvedené omluvy, avšak konstatuje, že tato nebyla učiněna bezodkladně. Dle zprávy došlo ke zlepšení zdravotního stavu a krajský úřad neuvěřil, že po propuštění z nemocnice byl v takovém stavu, že nebyl schopen zapnout počítač a napsat omluvu, že nebyl schopen omluvu učinit telefonicky.

Obsah žaloby

[4] Žalobce žalobou ze dne 18.9.2012 se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému a uložení povinnosti žalovanému zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení do 15-ti dnů od právní moci rozsudku. V žalobě uvedl, že správní orgán I. stupně projednal dne 5.6.2012 věc v nepřítomnosti žalobce, ačkoliv na jeho straně byl vážný důvod, jenž mu bránil se tohoto jednání zúčastnit a řádně a včas se omluvit. Tímto postupem byl žalobce zkrácen na svých právech. Žalobce byl dne 5.6.2012 v časných ranních hodinách postižen náhlou zdravotní indispozicí, měl silné bolesti bederní páteře, byla mu volána rychlá zdravotní služba a lékař rozhodl o transportu do FN v Olomouci. Zde absolvoval řadu vyšetření, byl propuštěn domů a lékařem mu byl sdělen klid na lůžku. Žalobce byl domů převezen bratrem, a když domů přijel, tak si lehnul a usnul. Požádal však manželku o zaslání omluvy e-mailem. Manželka z důvodu svých pracovních povinností toto učinila až po návratu domů z práce, avšak vlivem poruchy došlo k odeslání zprávy až kolem druhé hodiny ranní následujícího dne.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žaloby. Uvedl, že žalobce líčí svůj zdravotní stav jako natolik vážný, že nebyl schopen dokonce učinit telefonickou či e-mailovou omluvu, k tomu však jiná tvrzení žalobce protiřečí. Např. prý odmítl odvoz z nemocnice sanitkou a odvezl ho bratr, což však znamená, že byl schopen pohybu. Byl schopen se posadit a postavit. Na jedné straně uvádí, že neměl přístup ke kontaktním údajům, ale na druhé straně tvrdí, že jeho manželka e-mail odeslala až po návratu zpět domů. Žalovaný poukazuje na to, že žalobce doplňuje a upřesňuje své námitky nad rámec toho, co uváděl ve

správním řízení; tyto nově uváděné skutečnosti nemohou mít vliv na posouzení napadeného rozhodnutí, neboť žalovanému nebyly v době rozhodování známy. Žalobce přitom líčí svůj zdravotní stav jako natolik vážný, že mu znemožňoval učinit dokonce i telefonickou či e-mailovou omluvu, natož omluvu písemnou. Těmto tvrzením však protirečí jiná tvrzení žalobce. Žalobce např. (nově) uvádí, že odmítl odvoz z nemocnice sanitkou, protože ho odvezl bratr, z toho však vyplývá, že nebyl omezen v pohybu natolik, aby se nemohl posadit a postavit (jak je rovněž uvedeno v lékařské zprávě – schopen vertikalizace). Skutečnost, že manželka žalobce odvezla jeho věci včetně předvolání k ústnímu jednání s sebou do zaměstnání a žalobce proto neměl přístup ke kontaktním údajům, je rovněž prvně uvedeno až v žalobě. Současně však dále uvádí, že jeho manželka e-mail odeslala až po návratu zpět domů, tedy v době, kdy např. mohla žalobci pomoci, aby e-mail odeslal sám, resp. kdy měl žalobce opět k dispozici všechny své doklady, včetně předvolání s kontaktními údaji správního orgánu. Žalovaný naprosto nebagatelizuje zdravotní obtíže žalobce ani nezpochybňuje, že žalobce byl nucen dodržovat klid na lůžku, přesto se nedomnívá, že zdravotní stav žalobce byl pro něj skutečně tak nepřekonatelnou překážkou, aby nemohl učinit řádnou omluvu z ústního jednání. Žalovaný poukazuje na úpravu stejného institutu v občanském soudním řádu: podle § 42 odst. 3 o.s.ř. *je-li písemné podání učiněno telefaxem nebo v elektronické podobě, je třeba v téže lhůtě jej doplnit předložením jeho originálu, případně písemným podáním shodného znění. K těmto podáním, pokud nebyla ve stanovené lhůtě doplněna, soud nepřihlíží.* Z toho žalovaný dovozuje, že i příslušné ustanovení správního řádu je nutno vykládat tak, že potvrzením, resp. doplněním podání učiněného elektronicky bez zaručeného el. podpisu se rozumí písemné podání shodného znění (přičemž písemným podáním se rozumí také podání učiněné elektronicky se zaručeným el. podpisem, datovou schránkou, příp. ústně do protokolu). Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Dne 11.5.2012 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku podle ustanovení §125c odst.1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, z jehož spáchání byl tímto obviněn a kterého se měl dopustit tím, že dne 1.2.2012 v 7.46 hod. v katastru obce Starý Jičín na silnici I/48 ve směru jízdy na Frýdek-Místek s vozidlem tov. značky Škoda Octavia, rz X překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec (90 km/h o 50 km/h a více), neboť mu byla radarem RAMER 10C naměřena rychlost jízdy 151 km/h, po odečtení možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3 \%$, byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřená rychlost jízdy 146 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 56 km/h, čímž měl porušit ust. § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Součástí předvolání byla řada poučení o právech účastníka řízení včetně poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu – o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Součástí spisu jsou dále:

- oznámení o přestupku, včetně snímku z radaru, ze kterého je zjištělná rychlost 151 km/h v 7:46:00 hod., registrační značka vozidla 4J2 0131, včetně úředního záznamu nstržm. J.H. ze dne 2.2.2012,

- ověřovací list č. 264/11 silničního radarového rychloměru RAMER 10C ze dne 1.12.2011, včetně osvědčení č. 2249/10 ze dne 7.12.2010 o absolvování odborné přípravy pro obsluhu a údržbu silničních rychloměrů pro V. M.,
- omluva žalobce z ústního jednání stanoveného na den 21.5.2012 o obsahu, že v uvedený den je vyslán na seminář k novým technologiím v Jihlavě, přičemž se jedná o dlouhodobou plánovanou akci plně hrazenou účastníky semináře a zaměstnavatel neomluvil jeho neúčast,
- předvolání k ústnímu jednání na 5.6.2012, doručeno žalobci 25.5.2012,
- protokol o ústním jednání ze dne 5.6.2012 se zjištěním, že obviněný se nedostavil,
- rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín ve věci dne 5.6.2012 s doručením žalobci 15.6.2012,
- omluva z jednání zaslaná e-mailem z adresy x ze dne 6.6.2012 v 1.24 hod. na adresu posta@novyjiicin-town.cz o obsahu, že dodatečně omlouvá manžela, kterého v brzkých ranních hodinách postihly vážné zdravotní obtíže, má sedativa, leží, s předpokládanou dobou léčení cca 3 dny. Žádá o stanovení nového termínu jednání,
- písemné podání došlé Městskému úřadu Nový Jičín 11.6.2012 nazvané omluva z ústního jednání stanoveného na den 5.6.2012, podaná obviněným dne 8.6.2012, součástí které je zpráva z Fakultní nemocnice Olomouc, oddělení urgentního příjmu – expektační lůžka se zjištěním, že pobýval od 7.00 do 11.30 hod. s indikací infúzní terapie.

Právní úprava

[7] Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupku, koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Právní posouzení věci samé

[8] Žalobce byl předvolán k projednání předmětného přestupku správním orgánem I. stupně nejdříve na den 21.5.2012 (doručeno 11.5.2012). Žalobce přede dnem ústního jednání, konkrétně dne 16.5.2012 (omluva sepsaná dne 14.5.2012), písemně správnímu orgánu sdělil, že se nemůže k jednání dostavit z důvodu pracovních, neboť je zaměstnavatelem vyslán na seminář k novým technologiím výroby, které se koná v Jihlavě, přičemž se jedná o dlouhodobě plánovanou akci, která je již uhrazena a požádal o stanovení nového termínu. Správní orgán I. stupně takto formulovaný důvod přijal a stanovil nový termín 5.6.2012 (žalobci doručeno dne 25.5.2012). Žalobce se nedostavil, správní úřad věc projednal a téhož dne rozhodl (rozhodnutí

bylo téhož dne vypraveno a uloženo na poště k vyzvednutí dnem 6.6.2012). S ohledem na uvedené nelze pochybovat o správnosti postupu Městského úřadu Nový Jičín, jestliže dne 5.6.2012 jednal a ve věci rozhodl. Otázkou je, zda žalovaný s ohledem na následující po 5.6.2012, jak uvedeno v závěru odstavce [6] tohoto rozsudku (e-mailová zpráva X a násl.), měl toto vyhodnotit jako omluvu bezodkladnou a důvodnou, což by ve svém důsledku vedlo ke zrušení rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín. Žalobce ve svém odvolání uvedl pouze dvě námitky, jednu konkrétní týkající se právě jeho omluvy z jednání dne 5.6.2012 a jednu výrazně nekonkrétní k přestupku samotnému, že předpokládá nějakou blíže technicky nespécifikovanou vadu měřicího zařízení.

[9] S odvoláním na uvedené v odst. [7] tohoto rozsudku se za vadu řízení považuje, pokud věc bude projednána v nepřítomnosti obviněného, který se nedostavil bez důležitého důvodu. Je věcí správního orgánu vyhodnotit závažnost důvodu, který obviněný jako důvod neúčasti u jednání uvádí, a to i s ohledem na průběh celého řízení. Krajský soud souhlasí s žalovaným, že zdravotní stav je vážným důvodem a na straně žalobce tak byl dostatečný důvod pro odročení jednání, jinou otázkou však je, zda ze strany žalobce došlo k omluvě bezodkladně, jak to má na mysli ust. § 59 správního řádu. Žalobce byl předvolán k jednání na 5.6.2012 na 8:30 hodin. Dle lékařského nálezu byl na oddělení urgentního příjmu ve FN v Olomouci přijat v 7:00 hodin a propuštěn byl zhruba v 12:15 hodin dle zprávy MUDr. Z. Z nemocnice jej odvezl jeho bratr. Soud má za to, že žalobce měl dostatek času toho dne (určitě po propuštění z nemocnice) správnímu orgánu sdělit telefonem či e-mailem situaci, která u něj nastala. Takovou omluvu by bylo nesporně nutno považovat za omluvu včasnou a bezodkladnou, byť byla učiněna jen touto formou a vzápětí doplněna písemně s přiloženou lékařskou zprávou, jak žalobce učinil dne 8.6.2012. Zprávu podanou teprve dne 8.6.2012, tedy tři dny po té, co byl zdravotně indisponován, nelze považovat za omluvu včasnou. Pokud se týká zprávy podané manželkou žalobce prostřednictvím e-mailu dne 6.6.2012 v 1:24 hodin, nelze ani tuto považovat za omluvu bezodkladnou a právně účinnou. Žalobce dne 5.6.2012 v ranních hodinách byl odvezen do nemocnice a manželka tak od ranních hodin měla čas toto sdělit správnímu orgánu třeba telefonicky či e-mailem s tím, že toto bude předepsanou formou doplněno. Soud má za to, že k omluvě z jednání je nutno přistupovat individuálně a na podání ohledně omluvy z jednání nelze vždy bezesbýtku vyžadovat postup dle ustanovení § 37 správního řádu. Bezespou ideální situace je, jestliže obviněný může omluvu učinit přede dnem jednání, avšak ne vždy pro takový postup jsou dány objektivní podmínky. Soud v této souvislosti poukazuje na to, že zákon o přestupcích ani správní řád nezakotvuje povinnost učinit omluvu před jednáním, nýbrž toliko je používán výraz náležitá omluva (§ 74 odst. 1 zákona o přestupcích) a bezodkladná omluva (§ 59 správního řádu). Bezodkladnost a náležitost omluvy pak správní orgán vyhodnotí i s ohledem na dosavadní průběh řízení. Je nutno připustit, že může nastat situace, že účastník řízení z náhlého ještě závažnějšího důvodu se nemůže k jednání dostavit, např. může být stížen v den jednání vážnou zdravotní příhodou, která mu zcela zabráni komunikovat s okolím (např. infarkt), může dojít k vážné dopravní nehodě na cestě k jednání. Při teorii žalovaného, že i v tomto případě je nutno striktně dodržet ustanovení § 37 odst. 4 spr. řádu, pak by taková omluva nemohla být vždy akceptována. V případě žalobce však k takové situaci nedošlo. V době, kdy omluva byla činěna e-mailem, již nebyl důvod, proč ji neprovedl žalobce, nýbrž jeho manželka.

[10] Soud s ohledem na uvedené v odst. [8 a 9] rozsudku dospěl k závěru, že postupem žalovaného nebyla porušena procesní práva žalobce ve správním řízení, jestliže věc byla projednána bez přítomnosti žalobce. Jestliže správní řád ukládá správnímu orgánu povinnosti při předvolávání k ústnímu jednání (forma předvolání, včasnost předvolání) a dodržování této povinnosti je součástí zákonnosti řízení a zajišťování práv účastníků řízení, pak stejnou měrou je nutno i u účastníků řízení vyžadovat jejich součinnost.

[11] Ze všech výše uvedených důvodů krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl, přičemž rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal a také mu žádné nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 11. dubna 2014

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně